

Wtsil: Keif tulge minno jure nüüd.

Saul olli armas Jummalal
Ja wäärt sel keige kõrgemal,
Kui temma noor weel olli;
Ja tõstis tedda kunningaks,
Ja omma rahwa illemaks,
Et rõõm sest keigil tulli.

Jehowa Waim ta weale sai:

Ta teiseks innimesjeks jäi
Ja rakis kui prohmedid;
Sejamma Waim tal õnne tõi,
Et temma sõas mahha löi
Witistid, Amalekid.

Oh agga, oh üks ainus pat.

Se wihhastas ni Jummalat,
Et se Waim temmast lahkus;
Üks kurri waim, kes kurwastas
Ja kurja pole kihhutas,
Sel olli nüüd se wõimus.

Oh andke sedda kunningast

Kes nenda wägga rummalast
Jehowa heldust põlgas
Ja kijas tagga Dawetid,
Kel süüd ei olnud ühtigid,
Ja sedda Jummal kaitstis.

Üks rōwel,

kes ei arwanud Jummalat taewas ollema,
ja temma prowi katsuminne.

(Üks wannaaegne jut.)

Wöeral maal ühhe Würestri rikis ellas üks
fangur ühhes üssikus majas omma naese ja
lastega waggaste jummalakartuuses keige omma
ello aea ja püidis omma fangru ammetiga
omma naest ja lapsi toita; agga waesus ja
nälq olli temma majas suur, sest et se fangru
ammet palju ei maksnud. Üks kord tulleb
temma majase üks uhke saks ja terretab tedda
ja küsib: Kas sa, Willem, mind ei tunne?
Ei tunne! — Minna ollen se Juhhan. — eks
sa mäleta, kui meie poisikeesed ollime ja seal
seks lohhas mängisime. Willem, ütleb: Ei
minna wõi teid, auus saks, tunda. Juhhan
ütleb: Agga ma nään, et sinna ni sures wae-
suses ellad; sinno laste näggo ja rided näita-
wad wälja, et sa wägga waene olled. Mis ma
teen, kulla saks? Nüüd on waene aeg,
mo tö ei maksa. — Juhhan ütleb: Mul on
wägga halle meel so waesusse päerast, ja et